

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: J. Ch.
bytem X
adresou pro doručování: X
zastoupený advokátkou JUDr. Ivanou Kožíškovou
sídlem Buzulucká 678/6, 160 00 Praha 6

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 10. 2024, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 11. 10. 2024, č. j. X, **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna uhradit žalobci na nákladech řízení částku 12 900 Kč k rukám jeho advokátky JUDr. Ivany Kožíškové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. S.

I. Vymezení věci

1. Žalobce brojil svojí žalobou proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty jeho námitky proti prvostupňovému rozhodnutí ČSSZ ze dne 11. 7. 2024, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Prvostupňovým správním rozhodnutím byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“). Podkladem tohoto rozhodnutí byl prvoinstanční posudek Institutu posuzování zdravotního stavu (dále též „IPZS“) ze dne 6. 6. 2024, podle kterého byl žalobce uznán invalidním od 10. 4. 2024 ve smyslu § 39 odst. 1 a 2 písm. a) ZDP pro invaliditu 1. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (dále též „DNZS“) poklesla jeho pracovní schopnost o 40%.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce námitky, neboť nesouhlasil s výsledky posouzení jeho zdravotního stavu, když v podstatě nemůže vykonávat svou práci elektromontéra a požádal o nové posouzení svého zdravotního stavu.
4. Žalovaná při přezkumu prvostupňového správního rozhodnutí znovu posoudila zdravotní stav žalobce a jeho pracovní schopnosti. Novým posouzením zdravotního stavu lékařem IPZS v řízení o námitkách dne 8. 10. 2024 bylo zjištěno, že žalobce je od 10. 4. 2024 invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, a to v 1. stupni, když z důvodu DNZS, poklesla jeho pracovní schopnost o 40%. Rozhodující příčinou DNZS žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „příloha k vyhlášce č. 359/2009 Sb.“ nebo „příloha k citované vyhlášce“), pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce 40%. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se dále ve smyslu § 3 citované vyhlášky neměnila. Podle posudku je žalobce schopen po vzniku invalidity 1. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti. Za rozhodující příčinu DNZS s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce bylo uznáno postižení vertebrogenní s maximem postižení v LS oblasti.
5. V posuzované věci žalovaná opětovně komplexně posoudila zdravotní stav žalobce, přičemž zohlednila veškeré dostupné lékařské zprávy, posudek lékaře IPZS a zabývala se námitkami žalobce. Provedeným přezkumem však bylo zjištěno, že pokles pracovní schopnosti u žalobce činí 40%, a tudíž nebyly splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod pro invaliditu 2. nebo 3. stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) a c) ZDP. Žalovaná proto zamítla námitky uplatněné žalobcem a potvrdila prvostupňové správní rozhodnutí.

II. Shrnutí žalobní argumentace

6. Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím z důvodu nesprávného a nedostatečného posouzení jeho zdravotního stavu. Posudky ve správním řízení bylo zdravotní postižení žalobce klasifikováno dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tedy jako středně těžké postižení a míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena jen o 40%, což potvrzuje pouze invaliditu 1. stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. S.

7. Podle žalobce v jeho případě nejde o středně těžké postižení (kapitola XIII, oddíl E, položka 1c přílohy k citované vyhlášce), nýbrž o těžké funkční postižení dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1d přílohy k citované vyhlášce. Žalovaná nedostatečně zohlednila zdravotní stav žalobce, míru poklesu jeho pracovní schopnosti, progresi v posledních letech k horšímu a rovněž nezohlednila dostatečně ani jeho věk, možnost rekvalifikace a výkonu jiné než dosavadní pracovní činnosti. Žalobci je 60 let a není schopen dále vykonávat dosavadní povolání. Možnost rekvalifikace je omezená, stejně tak i možnost sehnat v jeho věku nějaké jiné zaměstnání.
8. Vzhledem k výše uvedenému má žalobce za to, že v jeho případě byly splněny podmínky pro posouzení jeho zdravotního stavu podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1d přílohy k citované vyhlášce, event. alespoň podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., tak, aby byla zvýšena hranice poklesu pracovní schopnosti žalobce alespoň o 10%, tedy ze 40% na 50%, kdy by již byla žalobci přiznána invalidita 2. stupně. Výše uvedené žalobce dokládá lékařskou zprávou z Neurochirurgické kliniky Fakultní nemocnice v Motole ze dne 12. 11. 2024, která ještě nemohla být předložena ve správním řízení k posouzení, přitom je z ní zřejmé, že žalobce je pacientem s těžkým funkčním postižením ve smyslu kapitoly XIII., oddíl E, položka 1d přílohy k citované vyhlášce.
9. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení za účelem vydání nového rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované k žalobě

10. V podaném vyjádření k žalobě žalovaná zopakovala dosavadní argumentaci uplatněnou již v napadeném rozhodnutí. Dále připomněla východiska posuzování zdravotního stavu pojištěnce dle § 39 odst. 4 ZDP, a také to, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění, podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem, je vázána posudkem Institutu posuzování zdravotního stavu jak ve správním řízení dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., tak v rámci řízení o námitkách (§ 88) podle § 8 odst. 7 posledně uvedeného zákona, když se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství. Žalovaná v této souvislosti také připomněla náležitosti posudku o invaliditě tak, jak je upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb.
11. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 8. 10. 2024, vypracovaného pro účely řízení o námitkách, který dospěl k závěru, že žalobce je invalidní pro invaliditu 1. stupně, protože z důvodu DNZS u něj poklesla pracovní schopnost o 40% (kapitola XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k citované vyhlášce). Přitom procentní míra poklesu pracovní schopnosti se dále ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Uvedený posudek žalovaná pokládá za úplný a přesvědčivý, neboť se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi.
12. S ohledem na námitky žalobce žalovaná soudu navrhla provést důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je pro účely přezkumného řízení povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovních schopností pojištěnce (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.).
13. Předmětem sporu je zjištění, zda-li zdravotní stav žalobce odpovídal k datu vydání napadeného rozhodnutí některému ze tří stupňů invalidity. Pro tento účel se vychází ze

zdravotnické dokumentace soustředěné právě k tomuto datu. Nelze tedy přihlídnout ke zdravotní dokumentaci datované až po datu vydání napadeného rozhodnutí.

14. Za dosud zjištěného skutkového stavu žalovaná soudu navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Jednání před krajským soudem

15. Krajský soud k projednání věci nařídil ústní jednání na den 12. 12. 2025, k němuž se nikdo z předvolaných účastníků řízení a jejich zástupců nedostavil. Vzhledem k písemným omluvám a uděleným souhlasům s projednáním a rozhodnutím věci v nepřítomnosti účastníků řízení a jejich zástupců, soud projednal věc v nepřítomnosti těchto osob. V průběhu jednání soud zrekapituloval průběh soudního řízení a správního řízení, přitom vycházel ze spisů, které byly v této věci vedeny. Dále provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR ze dne 19. 6. 2025, jehož vypracování v této věci navrhoval žalobce i žalovaná. Obsahu posudku PK MPSV ČR a jeho závěrům se bude krajský soud věnovat v následující části tohoto rozsudku. Žalobce v žalobě (k důkazu) odkazoval na prvostupňové i druhostupňové správní rozhodnutí, dále na předchozí posudky o invaliditě, a také na lékařskou zprávu z Neurochirurgické kliniky Fakultní nemocnice Motol. K těmto odkazovaným listinám krajský soud uvádí, že jsou součástí správního spisu a posudkové dokumentace, tedy součástí procesu, jenž je nyní soudem přezkoumáván. Z judikatury správních soudů vyplývá, že správním spisem se dokazování neprovádí. Soud tedy neprováděl dokazování těmito listinami, na něž odkazoval žalobce. Navíc nelze přihlídnout k lékařským zprávám či zdravotní dokumentaci, jenž jsou datovány až po datu vydání napadeného rozhodnutí. Je třeba vycházet ze zdravotnické dokumentace soustředěné právě k datu vydání napadeného rozhodnutí. Později vydané lékařské zprávy mohou být podkladem pro nově podanou žádost o invalidní důchod a pro změnu rozhodnutí o invalidním důchodu. Jelikož ve věci nebyly činitelny další důkazní návrhy, soud ukončil dokazování a s uvažováním konečných návrhů účastníků řízení přikročil k vyhlášení rozhodnutí ve věci samé.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“), a dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
17. V nyní posuzované věci označil žalobce za nesprávný závěr žalované v tom, že zjištěný DNZS žalobce neodpovídá vyššímu stupni invalidity, když mu má nadále náležet pouze invalidní důchod pro invaliditu 1. stupně. Podle žalobce žalovaná nedostatečně zohlednila jeho zdravotní stav, míru poklesu pracovní schopnosti, zhoršující se progresi zdravotního stavu žalobce a rovněž nezohlednila jeho věk a nemožnost rekvalifikace či výkonu jiné pracovní činnosti. Na základě posudku ve správním řízení byla žalobci přiznána míra poklesu pracovní schopnosti jen o 40%, což odpovídá pouze invaliditě 1. stupně, protože zdravotní postižení žalobce bylo klasifikováno jen jako středně těžké postižení podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Podle žalobce však byly v jeho případě splněny podmínky pro posouzení jeho zdravotního postižení jako těžkého funkčního postižení podle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1d přílohy k vyhlášce č. Shodu s prvopisem potvrzuje: M. S.

359/2009 Sb., event. alespoň podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., dle něhož měla být zvýšena hranice poklesu jeho pracovní schopnosti alespoň o 10%, tedy ze 40% na 50%, kdy by žalobci byla přiznána invalidita 2. stupně. Vzhledem k těmto rozporům navrhli žalobce i žalovaná soudu, aby byl ve věci vypracován posudek PK MPSV ČR, k čemuž také krajský soud v průběhu soudního řízení přistoupil. Uvedený posudek ze dne 19. 6. 2025 byl při soudním jednání proveden jako stěžejní důkaz.

18. Podle § 38 ZDP má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se ad a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popř. byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo ad b) stal se invalidním následkem pracovního úrazu.
19. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v § 38 a § 39 ZDP. Ust. § 39 ZDP upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně [§ 39 odst. 2 písm. a) ZDP]. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně [§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP], a konečně v případě poklesu nejméně o 70 %, jde o invaliditu třetího stupně [§ 39 odst. 2 písm. c) ZDP].
20. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován (dále též schopnost rekvalifikace a schopnost využití zachované pracovní schopnosti).
21. Podle § 41 odst. 3 ZDP se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.
22. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. S.

23. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).
24. Krajský soud doplnil dokazování, tedy vyžádal a v řízení provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 19. 6. 2025. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV ČR zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře – neurologa. Obsahově soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, přičemž žalobce byl jednání posudkové komise přítomen a při této příležitosti byl objektivně vyšetřen přítomným neurologem. Soud považuje uvedený posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené judikatury. Posudková komise za účasti odborného lékaře z oboru neurologie hodnotila zdravotní stav žalobce především na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dále nálezů doložených v námitkovém řízení a dále založených ve zdravotní dokumentaci praktického lékaře, a též nálezů předložených spolu se správní žalobou.
25. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů uvedených a blíže citovaných v posudku komise posudkově zhodnotila, že u žalobce jde o DNZS, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je chronický vertebrogenní algický syndrom – Failed Back Surgery Syndrome (FBSS), který je charakterizován přetrvávající nebo nově vzniklou bolestí po operaci bederní páteře, a to i přes technicky správné provedení operace. U žalobce dle EMG vyšetření dominuje subakutní parciálně denervační radikulopatie L5 l.dx. Na terénu radikulopatie lze připustit lehčí axonální radikulopatie S1 bilaterálně, akcentováno l.dx. Jedná se o lumboischialgie bez iritačně zánikové radikulární symptomatologie, pouze lehký senzitivní deficit L5 vlevo, L5 vpravo lehký senzitivní i motorický deficit, obdobně frustrně S1 vpravo. U posuzového je dokladována obezita 1. stupně, váha 117 kg, výška 197 cm, odpovídá BMI 30. Toto onemocnění se spolupodílí na přetěžování pohybového aparátu posuzovaného, a v této souvislosti nebylo zatím zjištěno orgánové postižení. Rovněž nebyl dokladován případný Shodu s prvopisem potvrzuje: M. S.

pokus léčby obezity na odborném pracovišti ke snížení hmotnosti. K datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o DNZS, jehož rozhodující příčinou je chronický vertebrogenní algický syndrom - FBSS vzniklý po stabilizační operaci – Transforaminální intersomatické fúzi L4-5 l.dx. a L5/S1 l.syn. Rozhodující příčinou DNZS je u žalobce zdravotní postižení dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které vyhláška stanoví míru poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30–40%, přičemž u žalobce byl stanoven tento pokles na horní hranici, tj. 40%. U žalobce jde o bolestivý syndrom páteře, včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének se středně těžkým funkčním postižením. Bylo prokázáno závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, některé denní aktivity jsou omezeny. Ostatní diagnózy (uvedené v diagnostickém souhrnu posudku) byly shledány posudkově méně významnými. Při posuzování zdravotního stavu nerozhodují diagnózy, případně jejich počet, ale pouze funkční postižení z nich plynoucí.

26. Posudková komise závěrem stanovila, že rozhodující příčinou DNZS žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce o 40% (rozpětí 30-40%). Při zvolení horní hranice rozpětí posudková komise přihlédla k předchozí vykonávané výdělečné činnosti žalobce. S ohledem na zdravotní stav žalobce zjištěný klinickým vyšetřením neurologem při jednání posudkové komise a též s ohledem na vliv DNZS žalobce na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, posudková komise dále uvedenou hodnotu poklesu pracovní schopnosti zvýšila o 10% ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky. Pokles pracovní schopnosti žalobce tedy celkem činí 50%. Jde o invaliditu 2. stupně dle platné legislativy. Dnem vzniku invalidity je 10. 4. 2024 s platností posudku trvale.
27. Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV ČR v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotila zdravotní postižení žalobce. Soud považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem za řádně zjištěný a úplný.
28. Vzhledem k výše uvedenému bylo třeba dát žalobci za pravdu v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním bylo zjištěno, že žalobce je třeba považovat k datu 10. 4. 2024 za invalidního v 2. stupni invalidity, neboť jeho pracovní schopnost poklesla o 50%, přitom však nedosahovala více než 69%. Nebyly tak splněny podmínky pro nevyhovění žádosti žalobce o invalidní důchod (požadoval vyšší stupeň invalidity než přiznaný 1. stupeň) ani pro zamítnutí žalobcem uplatněných námitek proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Všechny tři dosud vypracované posudky (dva ve správním řízení a jeden od PK MPSV ČR) se shodly v tom, že rozhodující příčinou DNZS žalobce je zdravotní postižení (chronický bolestivý syndrom páteře) uvedené v kapitole XIII., oddíl E položka 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti žalobce na horní hranici rozpětí, tj. 40%. Oproti posudkům vypracovaným ve správním Shodu s prvopisem potvrzuje: M. S.

řízení však PK MPSV ČR u žalobce jednoznačně hodnotila závažnost zdravotního stavu žalobce (ověřeno i klinickým vyšetřením neurologem při jednání PK MPSV ČR) a současně vliv tohoto DNZS žalobce na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, a také na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti či na schopnost rekvalifikace. Vzhledem k negativním zjištěním v těchto parametrech byla žalobci míra poklesu jeho pracovní schopnosti dále zvýšena o 10% ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky, tj. celkem na 50%. Tímto bylo také vyhověno žalobním námitkám žalobce, který vytýkal žalované nedostatečné zohlednění jeho zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti, včetně věku žalobce a nemožnosti rekvalifikace či výkonu jiné pracovní činnosti, včetně obstarání jiného zaměstnání. Žalobce tak splňoval podmínky pro invaliditu v 2. stupni (§ 39 odst. 2 písm. b) ZDP), nešlo však o invaliditu 3. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP. Krajský soud proto shledal, že napadené rozhodnutí, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu žalobci jen pro invaliditu 1. stupně, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu. Proto krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalované podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

29. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správný orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu žalobce vázána skutkovým stavem, zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něj vycházet při dalším posouzení DNZS žalobce.

VI. Závěr a náklady řízení

30. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4, 5, a 6 s.ř.s.).
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch (soud žalobě vyhověl), a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšné žalované. Náklady řízení žalobce spočívaly v nákladech na právní zastoupení v tomto řízení. V daném případě se jednalo o odměnu zástupkyně žalobce JUDr. Ivany Kožíškové za zastupování žalobce v tomto řízení podle příslušných ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění od 1. 1. 2025 (dále jen „advokátní tarif“). Jednalo se dva úkony právní služby (převzetí věci a sepsání doplnění žaloby) a dva režijní paušály ve výši 2x 4 620 Kč a 2x 450 Kč (§ 7, § 9, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 4 advokátního tarifu), a dále jeden půl úkon právní služby (sdělení k posudku ze dne 17. 7. 2025) ve výši 1x 2 310 Kč a 1x 450 Kč (§ 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu), tedy celkem 12 900 Kč. Uvedenou částku je žalovaná povinna nahradit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně JUDr. Ivany Kožíškové do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Pro úplnost soud uvádí, že právní zástupkyně žalobce poskytla soudu informaci, že není plátcem DPH., proto soud DPH nepřiznával. Soudní poplatek v této věci nebyl hrazen. Pokud jde o sdělení advokátky žalobce ze dne 17. 7. 2025 k posudku posudkové komise (půl úkon právní služby), jednalo se pouze o vyslovený souhlas s tímto posudkem, který byl účastníkům řízení zasílán soudem na vědomí s tím, že se k němu mohou vyjádřit. Obsahem tohoto sdělení nebyl žádný rozbor či polemika se zaslaným posudkem. Soud vzal v tomto případě v úvahu, že se zástupkyně žalobce musela alespoň s obsahem posudku seznámit, aby o jeho závěrech informovala žalobce. Sdělení advokátky žalobce ze dne 4. 9. 2025 pak neodpovídá žádnému úkonu dle § 11 advokátního tarifu. Jedná Shodu s prvopisem potvrzuje: M. S.

se pouze o procesní sdělení soudu, že advokátka žalobce souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a za tímto účelem vyčíslila své náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. prosince 2025

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. S.